

SALARIS A LA BAIXA pàg 3
Taxistes i conductors VTC
viuen una realitat precària
més enllà del conflicte

BÀSQUET pàg 18
Raül Verano: "Pel CB Roser sento
amor i agraïment, sempre m'han
transmès molta confiança"

líniaeixample

cada dimecres

Setmanari · 16/2/2022 · Núm. 191 · liniaeixample.cat

La superilla de l'Eixample estarà feta d'aquí a un any

La transformació de Consell de Cent, Girona, Rocafort i Comte Borrell començarà el pròxim mes de juny pàg 8

Un lloc únic

El Dominical de Sant Antoni, una autèntica joia pàg 10

Foto: Ajuntament

SAGRADA FAMÍLIA pàg 14
Un barri sense comerços
emblemàtics i amb pocs
negocis històrics

DRETA DE L'EIXAMPLE pàg 12
Un projecte per intercanviar
fotos i experiències del barri

FORT PIENC pàg 16
Renda antiga: viure de
lloguer pagant 200 euros

APROPERTIES
REAL ESTATE

Vol vendre o llogar la seva propietat?

Passeig de Gràcia, 85, 8^a
93 528 89 08
aproperties.es

Més de 150.000 visites
mensuals al web.

Valoració gratuïta
de la seva propietat.

Més de 1.800 sol·licituds
d'informació al mes.

El matí de Catalunya Ràdio.

Precarietat a banda i banda

» Una manifestació d'Élite Taxi reviu el conflicte entre taxistes i el model de negoci alternatiu al taxi: VTC
 » Treballadors de les dues bandes expliquen la precarietat o pèrdues de salari viscudes aquest temps

Alba Losada
BARCELONA

Els carrers de la ciutat se'ls va veure el passat dijous com feia temps que no se'ls veia: vestits de negre i groc. Una de les associacions de taxistes, Élite Taxi, va convocar una manifestació per l'expedient sancionador que l'Autoritat Catalana de la Competència (ACCO) els havia obert a ells mateixos i a una altra associació, Taxi Project 2.0. La raó? Protagonitzar un possible boicot contra Uber en el seu tercer intent de treballar a Barcelona, ara que ho fa amb taxistes.

Aquest fet és només la punta de l'iceberg de l'història de conflictes que han viscut els taxis i els VTC –model de negoci alternatiu sota el qual treballava Uber i encara ho fan Cabify i altres empreses– des que l'últim va aterrar a Barcelona fa uns anys. Encara que a vegades s'hagi mostrat els treballadors de les dues bandes com a oponents de dos mons diferents, són més semblants del que sembla. En alguns casos, han patit els efectes d'aquesta 'guerra' i sempre han perseguit el mateix objectiu: guanyar-se la vida.

ELS INICIS

Un exemple és el del membre del Sindicat del Taxi de Catalunya (STAC), Carlos Fernández, qui és taxista des de fa 23 anys. Tal com recorda, els inicis d'aquesta competència van ser durs: "Els VTC van començar molt fort, amb cotxes de gamma mitjana alta, xofers amb vestit i oferint tarifes més baixes". Era difícil millorar tots aquests incentius, i això, afegeix, es va traduir abans de la pandèmia en una baixada de la facturació del 15%. Tot apunta-

Un moment de la manifestació on van participar 600 taxis, segons la Guàrdia Urbana, i entre 2.000 i 3.000, segons Élite Taxi. Foto: Línia

va que el nou competidor no tenia intenció de marxar i que havia d'acostumar-se a ell. Per part seva, un conductor de VTC, Joan Capdevila, assegura entendre el rebuig que els taxistes sentien llavors cap a Uber. "Era com un vesper, hi havia cotxes negres per tot arreu", reconeix.

L'origen de la relació de Capdevila amb Uber es remunta al 2018, quan va deixar la seva anterior feina després de 35 anys treballant a Mercabarna. El radical canvi de sector, indica, li va sortir molt bé al principi: "Guanyava 1.000 euros setmanals". El 2019, però, l'important augment de conductors d'Uber i, per tant, de l'oferta del servei, van fer que els seus ingressos baixessin a 600 euros. Està clar que cobrar aquesta suma a la setmana és igualment un salari alt, però també és veritat que una caigu-

da dels ingressos de quasi el 50% desconcertarien o enfadarien a quasi tothom.

PER UN SOU DIGNE

Ha plogut molt des d'aquells temps i, tal com afirma Fernández, això es nota amb les tarifes dels VTC i dels taxis, que ara són

"Uber era com un vesper, hi havia cotxes negres per tot arreu", reconeix un conductor

força similars. El que, però, indigna a Capdevila és que el seu base dels VTC és des de fa temps de 1.150 euros per 40 hores a la setmana quan "la vida és ara més cara". "A més, treballem a la carretera: tenim risc d'accident o

de multa", alerta sobre un panorama que no és gaire millor en el món del taxi.

Fernández, diu, va tenir la sort de comprar la llicència del seu taxi el 1999 per 50.000 euros, però abans de la crisi del 2008 algunes van arribar al desorbitat preu de 180.000 euros. Haver de pagar els préstecs demanats per aquesta, juntament amb els efectes d'aquella crisi i la posterior aparició dels VTC, van desencadenar el desastre entre alguns companys. "Uns pocs van haver de deixar la professió i avui n'hi ha d'altres que treballen més de 12 hores per cobrir despeses". El seu cas i el d'altres companys sense deutes és millor, però tampoc escapa de la precarietat. Per tenir al compte bancari un sou digne cada mes, subratlla, ha d'estar al volant entre 10 i 12 hores al dia.

SENSE CONSENS

Per molt que ara els dos models de negoci convisquin millor i que, segons Capdevila, hi hagi molts menys vehicles VTC a Barcelona, difícilment els taxis podran acceptar-los. No es pot oblidar que abans de la seva arribada havien tingut sempre el monopoli del servei. És per això que Fernández suggereix que la solució és que els VTC tornin a dedicar-se només al transport de luxe, com feien abans.

En canvi, Capdevila creu que amb la baixada del nombre de VTC la seva competència és ara més justa i, per tant, "no hauria de canviar res". És evident que les paraules de tots dos estan lluny de mostrar un consens, però els seus testimonis també denoten que no assenyalen a l'altre per la seva situació, si no a les regles del joc.

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniaxarxa

facebook

twitter

instagram

La lupa

Cases d'algú

per Manuel Sánchez-Villanueva Beuter

“**H**i ha llocs que fan de nosaltres el que som...”, es deia a la premiada pel·lícula *Mystic River* (2004), de Clint Eastwood i amb Sean Penn i Tim Robbins de protagonistes.

I és que les persones arrelem als nostres llocs d'origen, ens fem d'allà i, alhora, el lloc ens fa com som. De la mateixa manera que el llenguatge, la seva gramàtica i l'etimologia estructuren el pensament de manera diferent per cada idioma, els llocs on creixem i que habitem durant la nostra vida construeixen la nostra manera de veure el món, d'assimilar-lo dia rere dia.

En una poc original experiència proustiana, un dels llocs que més intensament em va formar durant la infància –m'imagino que com a molta gent– va ser la casa de la meua àvia.

Vivia en una deliciosa casa de l'Eixample barceloní, al passeig de Sant Joan. És un carrer ample, peculiar, amb molt caràcter. Uneix el Monument a Mossèn Cinto Verdaguer amb la plaça de Tetuan, l'Arc de Triomf i el Parc de la Ciutadella, i això li dona un aire senyorial, diferent dels altres carrers de la ciutat.

Recordo la casa llarga, profunda i fresca. D'entrada fosca i misteriosa, es descobria vida a banda i banda, molt al fons. A l'esquerra treia el cap davant de l'Església de Sant Francesc de Sales, al costat del col·legi dels Maristes. I a la dreta al pati interior d'illa, més íntim i tranquil, on solia estar la meua àvia cosint a la galeria. Podria reproduir de memòria els dibuixos de les rajoles de terra, aquelles que, al pas de davant de la cuina, es movien amb un so característic, advertint-la que algú s'acostava pel passadís.

Recordo els seus canaris. Avui gairebé ningú té canaris a casa. La meua àvia en solia tenir sempre sis o set, que inundaven l'aire amb els seus cants interminables. El sol mediterrani entrava pels vitralls de la galeria, aixecant una naturalesa exuberant entre els testos. La meua

àvia s'asseia al balancí, connectada amb aquell món d'harmonia que havia anat construint amb el pas del temps.

Segurament, molts dels llocs que associem amb la bellesa, la pau o l'equilibri estan relacionats amb les nostres vivències. Un lloc ens resulta agradable perquè el comparem, conscientment o no, amb les nostres experiències i aprenentatges previs. Construïm la nostra escala de valors i la nostra dependència emocional amb les cases que habitem.

Jorge Luis Borges explicava que tot el que va escriure ho havia llegit en poc més d'una vintena de llibres de la biblioteca familiar. Confessava que aquests eren els seus únics referents i que acabava, irremeiablement, tornant-hi cada vegada que iniciava un nou relat.

La desaparició forçosa del lloc on vivim suposa un trauma emocional

En aquest sentit, la desaparició forçosa del lloc on vivim suposa un trauma emocional que va més enllà d'una simple pèrdua material. És quelcom que podem veure a les catàstrofes naturals, fins i tot en aquelles on no hi ha víctimes. Establim un vincle profund de dependència amb aquells murs, amb el que hem viscut entre ells. No hi ha gaires diferències amb les persones que es veuen obligades a abandonar casa seva per no poder fer front al pagament del lloguer o de la hipoteca. Organitzacions com la Plataforma d'Afectades per la Hipoteca (PAH) o el Sindicat de Llogateres viuen diàriament situacions emocionals límit, sens dubte motivades per la vulneració del dret bàsic de tenir un lloc on viure, però augmentades també pel desarrelament que suposa haver de deixar tants records de la seva llar actual.

La meua àvia va estar sempre de lloguer en aquella casa, fins que va morir amb gairebé cent anys. Va criar nou fills pràcticament sola, perquè l'avi va morir jove.

Una carta del propietari va comunicar que el contracte s'extingia amb la mort de la meua àvia i que una de les meves tietes, que sempre hi va viure amb ella, havia d'abandonar, amb vuitanta anys, l'única casa que havia conegut. Més enllà de la complicació logística que allò augurava, el que veritablement va generar un sentiment de tristesa i de pèrdua irreparable va ser la desaparició de la llar familiar de l'imaginari de les nostres vides. Totes aquelles vivències només quedarien en el record, sense un lloc on rememorar-les, sense uns espais on poder reviure-les.

Un fet que, no per quotidià i acceptat, deixa de ser violent. Un propietari legal que exigeix la seva casa i el dret a explotar-la a un preu més alt i una família 'propietària' que l'habita i que reclama també la seva casa i els seus records, “si és que hi ha”, com ens cantava en Jaume Sisa, “cases d'algú”.

En un món cada cop més poblat i amb més desigualtats socials, es fa cada cop més urgent un pacte per l'habitatge que no només en faciliti l'accés, sinó que ho faci amb voluntat d'estabilitat i permanència. Un pacte que tingui cura i reconegui el paper fonamental que juguen les nostres cases en la nostra educació i en el benestar emocional de les persones.

Aquesta estabilitat l'han de garantir els nostres governs, mantenint i fent créixer el parc d'habitatge públic. El sòl és un bé finit que s'esgota, i no es pot destinar a la venda si es vol fer front a la demanda d'habitatge de cada nova generació. L'habitatge públic no ha de ser de ningú. És de tots.

Manuel Sánchez-Villanueva Beuter,
arquitecte fundador de *haz arquitectura*
i professor de projectes arquitectònics a la UPC

Les millors perles

El Dr. Gomollón ha explicat a Twitter una emotiva història que gairebé l'ha fet plorar a la consulta. Un pacient amb un trastorn mental veu que els seus pares es fan grans i, per no perdre'ls, fica els rellotges al congelador o els retarda: vol aturar el temps.

La 'Macarena' en bucle per dissoldre una concentració d'antivacunes. És l'estratègia desesperada que va fer servir la policia a Nova Zelanda per fer fora els antivacunes que feia sis dies que acampaven davant el Parlament.

Al Sergi li van robar el DNI, com a tanta gent, i arran d'això va començar a rebre acusacions d'estafa cada setmana, tal com ell mateix va explicar a *RAC1*. Un any després, han trobat el seu carnet. Només s'ha hagut de gastar 8.000 euros en advocats.

Un home es trenca la cama mentre fugia dels Mossos d'Esquadra en plena operació antidroga al Raval de Barcelona, segons ha publicat *ElCasocat*. No només va acabar emmanillat, sinó també amb el fèmur fracturat.

Eli Don/ACN

LA FOTO

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas
Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Anton Rosa (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Olga García (Vallès), Francisco Javier Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Alba Losada

Dipòsit Legal: B 43221-2010

(Districtes de Barcelona), Anna Utiel (Montserrat) i Toni Delgado (Esports)
Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Dept. Comercial: Lola Gutiérrez
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri
Controller: Mauro Favieri

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Director General: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Estratègia digital: Anna Corbatera
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniaxarxa.cat

Aigualtat

nom (fem.)

1. Dret dels perceptors de **pensions mínimes** contributives a acollir-se a la tarifa social del cànon de l'aigua per reduir la seva factura.

Tarifa social del cànon de l'aigua

100% de bonificació si no superes els 9 metres cúbics d'aigua al mes.

50% si superes els 9 metres cúbics d'aigua al mes.

Bonificació aplicada sobre el cànon de l'aigua, un impost que representa el 30% de la factura de l'aigua.

Sol·licita la tarifa social del cànon de l'aigua al **012** o a la web aca.gencat.cat

 Generalitat de Catalunya

Els semàfors

L'Ajuntament s'ha compromès a començar les obres dels quatre futurs eixos verds de l'Eixample el pròxim mes de juny i a acabar-les el primer trimestre de l'any que ve. El projecte donarà més espai als vianants i a les bicicletes i en traurà als cotxes.

pàgina 8

Ajuntament

Des del 1937 el Mercat Dominical del Llibre de Sant Antoni ofereix als veïns de la ciutat la possibilitat de comprar articles difícils de trobar en qualsevol altre lloc. Ara comença a superar l'impacte de la pandèmia.

pàgina 10

Mercat Dominical

La botiga de queviures Cal Sardà va obrir les portes el 1930 a la Sagrada Família. Avui encara està en peu, tot i trobar-se en un barri on cada cop hi ha menys comerços de tota la vida i on l'activitat econòmica s'orienta massa vegades al turisme.

pàgina 14

Cal Sardà

El + llegit

líniaeixample.cat

1

Mor una dona atropellada per un autobús a la Gran Via

2

Barcelona celebrarà Sant Jordi al centre amb "una superilla literària"

3

Comença l'adequació del solar de l'antic teatre Talia

4

Joves a la recerca d'un espai

5

Satisfacció a Eixample Respira per la reunió amb el Govern

Safata d'entrada

Sí als Jocs Olímpics d'Hivern

per Antoni Moliné

Foto: Marta Lluvich/ACN

Aquests últims dies s'ha parlat molt de la candidatura als Jocs Olímpics d'Hivern que es podrien disputar entre Catalunya i Aragó.

Servidor coneix molt bé aquelles contrades: la meua família paterna és originària del poblet d'Aravell (Alt Urgell), on està documentada des del segle XVI (o almenys fins aquí ha pogut arribar la recerca). Tot un exemple d'arrelament a la terra.

Com sempre ha passat, davant els grans esdeveniments internacionals, surten veus contràries, unes de caire polític i d'altres anunciant catàstrofes ecològiques: la qüestió és oposar-s'hi com sigui. Són les inevitables "plataformes del NO". El cert, però, és que aquestes persones solen viure a les capitals de les comarques pirinenques, on gaudeixen de totes les comoditats al seu abast i, per tant, desconeixen les penalitats i privacions que pa-

teixen els vilatans dels minúsculs pobles d'alta muntanya.

Per començar, no tenen connexió a internet ni possibilitat d'usar telèfons mòbils, de manera que viuen en el més complet aïllament, cosa insòlita en ple segle XXI. I què dir de les carreteres, tan estretes que, quan es troben dos cotxes en sentit contrari, un d'ells ha d'aturar-se per deixar passar l'altre? Ah! I moltes són de terra. Per descomptat que, d'entrebancs, encara en podríem fer una llarga llista.

Els Jocs han de servir per solucionar, o almenys esmortir, el dia a dia dels autèntics pobladors del veritable Pirineu. Després no ens queixem

de l'abandonament constant, que sempre acaba en habitatges enrunats de per vida. Fem-ho per ells.

La Generalitat vol consultar a les comarques si volen o no els Jocs, però sense presentar abans un projecte ben detallat on consti el que està previst fer, especialment pel que fa a les infraestructures. I no es pot decidir a cegues.

No voldria acabar aquest article sense donar les gràcies als promotors particulars que han obert cases rurals, que tanta vida i llocs de treball ofereixen en zones on la desertificació encara seria més evident. Es mereixen un reconeixement.

Línia Eixample no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#CorrupcióACornellà?

@jmangues: Nou escorcoll anticorrupció en institucions governades pel PSC. Aquesta vegada a l'Ajuntament de Cornellà i al Consell Esportiu del Baix Llobregat.

#SMIDeMilEuros

@Hibai_: Yo haría una ley que obligue a mostrar cuánto cobran todos aquellos que se pronuncien en público contra la subida del salario mínimo.

#ConflicteAUcràina

@Catinformacio: L'OTAN no veu, de moment, cap senyal de desescalada militar en la crisi d'Ucràina. Rússia insisteix que avui ha començat a replegar part de les tropes.

línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

David
Fernández

Montserrat
Tura

Elsa
Artadi

Oriol
Lladó

Susana
Pérez

Dolores
Sabater

Jordi
Martí

Lucía
Delgado

Marc
Cerdà

Gala
Pin

Xavier
Godàs

Martí
Casamajó

Joan Ramon
Casals

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Víctor
Porres

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Núria
Parlon

Arnau
Nadeu

El primer supermercat cooperatiu de Barcelona, Foodcoop, va obrir les portes fa pocs dies. A l'espai es poden trobar aliments biològics o de proximitat, ja que el projecte defensa l'alimentació sostenible i de qualitat.

La superilla de l'Eixample estarà feta d'aquí a un any

URBANISME ▶ El projecte de la superilla de l'Eixample és una de les transformacions urbanístiques més prioritàries per a l'Ajuntament i dijous passat va tornar a quedar clar. En una roda de premsa, l'alcaldessa Ada Colau i la tinenta d'alcaldia d'Urbanisme, Janet Sanz, van confirmar que les obres dels quatre eixos verds i de les quatre primeres places que hi haurà als carrers del Consell de Cent, Girona, Rocafort i Comte Borrell començaran el pròxim mes de juny i s'acabaran el primer trimestre de l'any que ve.

Durant la seva intervenció, Colau va reivindicar l'aposta per un model de ciutat de futur "que ja comença a ser present", al mateix temps que va dir que aquesta transformació no podia esperar més a l'Eixample, la zona de la ciutat amb un índex de contaminació més elevat i més trànsit rodat. Per a Colau, es tracta d'un projecte "realista, necessari i molt il·lusionant" que arriba en un moment on la situació de la ciutat "és insostenible".

Una imatge virtual de com serà un dels encreuaments. Foto: Ajuntament

Una de les novetats respecte del pla inicial presentat l'estiu passat és que al llarg dels encreuaments dels quatre primers eixos amb cada carrer es crearan 31 placetes noves i hi haurà més mobiliari urbà, com ara bancs, fonts, zones de joc i taules. Segons Sanz, les placetes estaran situades als xamfrans que es faran a les interseccions. També va destacar que el nou model de

carrer tindrà com a protagonista indiscutible el vianant, tot i que no elimina la xarxa viària. Això sí, va deixar clar que els cotxes serien " convidats".

Per part seva, el PSC va lamentar a *Línia Eixample* que es presentés el projecte sense acabar de tancar tres detalls d'aquest. Els socialistes, al mateix temps, també van lamentar no haver estat convidats a la presentació.

El comerç, crític amb la pèrdua d'espai per al cotxe

MOBILITAT ▶ Els canvis que ha viscut el districte de l'Eixample en els darrers temps poden ser positius a ulls d'alguns vianants i comerciants. Els carrers pacificats, les superilles o la pacificació d'entorns escolars poden animar els veïns a estar més temps al carrer i, per tant, a passejar i comprar més. O, la qual cosa és el mateix, pot fer que barris com l'Esquerra de l'Eixample tinguin més punts de trobada que abans. Però, per a certs establiments, la pèrdua d'espai per al cotxe i els quatre eixos verds que hi haurà l'any que ve als carrers del Consell de Cent, Girona, Rocafort i Comte Borrell poden ser perjudicials.

Tal com afirma el president de l'Eix Comercial Nou Eixample, Sergio Moral, en aquests moments menys persones de fora de Barcelona venen al barri a comprar perquè hi ha menys lloc on aparcar. I, com més avanci el projecte de les superilles, afegeix, la situació serà pitjor. "La gent haurà de deixar el cotxe als pàrquings i no vindrà", alerta Moral, i alhora indica que

un altre problema són les places de càrrega i descàrrega. El fet que ara no hi hagi prou places per a la gran quantitat de camions o furgonetes de repartiment que cada dia entren al barri, fa, recalca, "més difícil que arribi el gènere" als establiments. Això, subratlla, pot fer que desaparegui una part del teixit comercial. "Hi ha negocis que marxaran de la ciutat. Si tens una activitat i et canvien les normes del lloc on treballes, acabes marxant", diu.

Les paraules de Moral no volen dir que no vegi una de les parts bones de la pacificació dels carrers. Des del seu punt de vista, afavoreix, per exemple, la restauració perquè la gent "està més còmode" al carrer i, a més, es poden ampliar terrasses. Això no és tot. Encara que té diversos motius per oposar-se a aquests canvis, reconeix que a l'eix comercial no li queda més opció que adaptar-se i tirar endavant. "Estem intentant pal·liar les molèsties que poden sorgir per exercir la nostra activitat econòmica", assegura.

**NECESSITEM ALIMENTS
BÀSICS PER CONTRIBUÏR
A L'ALIMENTACIÓ DE MÉS DE
163 MIL PERSONES**

Col·labora

BANC DELS ALIMENTS

líniaeixample

bancdelsaliments.org

SCAN ME

+95 ANYS *som d'escola*

prats

Batxillerats

científic biosanitari
ciències de la terra
tecnològic enginyeria
—
social econòmic
social comunicació
i màrqueting
social humanístic

PORTES OBERTES
VIRTUALS I PRESENCIALS
23 febrer
2 i 9 març
19h / 20h
INSCRIU-T'HI!

Curs 2022-23

Avaluació continuada 70/30
Ciències per projectes
Anglès transversal - 5h/setmana
Preparació intensiva de les PAU
Projectes internacionals
Coordinació permanent
Alumne-Escola-Famílies
+ Programa "Lideratge"
(Transversal)

Batxillerat Privat

la porta al teu futur!

#somprat

@prateducacio prateducacio.com

Matrícula oberta

100% nous alumnes

24 alumnes de mitjana per grup en matèries comunes

12 alumnes de mitjana per grup en matèries modalitat

Beques d'excel·lència acadèmica

Som al centre de Barcelona!
FGC. Metro. Bus. Renfe. Bicing
Roger de Llúria 97 Barcelona

Entrevistes personalitzades
☎ 932 155 852 📞 661 509 597
www.prateducacio.com

3 ANYS EXPLICANT CATALUNYA AL MÓN

exterior.cat

Del passat, però també del present

» El Mercat Dominical sobreviu al pas del temps per oferir articles difícils de trobar en altres llocs
 » També destaca per tenir una gran diversitat de clients o productes que poden emocionar

Alba Losada
SANT ANTONI

Caminar pel Mercat Dominical del Llibre de Sant Antoni és com fer un viatge al passat. Diaris parlant de les Olimpíades de Barcelona, llibres que ja no es troben a les llibreries, còmics de col·lecció protegits amb plàstics, cromos de jugadors de futbol retirats o DVD oblidats per a molts són algunes de les coses que es poden trobar cada diumenge. Més enllà d'aquests articles, recordar els seus orígens també és fer un altre viatge al passat.

Tal com explica la presidenta del mercat, Fuensanta Garcia, aquest va néixer el 1937, en plena Guerra Civil. Llavors, afegeix, es venien segells, monedes o llibres i, a més, ajudava molta gent a distreure's perquè "no hi havia quasi res a fer". Ja ha plogut molt des d'aquells temps,

però avui, continua oferint el mateix: productes que només es poden trobar a Wallapop o a cases de particulars. "La funció del mercat és salvaguardar la història físicament, ja que no tot és a internet. Hi ha gent que aquí pot trobar, per exemple, una postal del seu poble", diu.

LA DIVERSITAT

Segurament, tothom que hagi trepitjat aquest mercat sabrà que el producte estrella és el llibre perquè és el producte majoritari. Tot i que, apunta Garcia, també estan en auge d'altres de força diferents: vinils o marxandatge de, per exemple, Pokémon. Més enllà dels seus articles, la diversitat també es veu entre els clients.

Hi ha gent, explica Garcia, de totes les edats: "Des del senyor gran fins al nen que ve amb la família". Una altra particularitat és que alguns són literalment clients de tota la vida. "N'hi ha que

El Mercat Dominical del Llibre es fa cada diumenge al costat del Mercat de Sant Antoni. Foto: Twitter (@Santoni_dom)

han estat venint durant els 22 anys que porto treballant aquí. M'han vist casar-me, m'han vist amb el canvi del temps", assenyala. Davant de totes aquestes particularitats, és impossible no suposar que aquest mercat és únic a Barcelona. Garcia, però, va encara més lluny. "És únic a

Barcelona, Espanya i Europa", assegura plena d'orgull.

TROBALLEM EMOCIONANTS

Segons l'article que es trobi en el mercat, es poden sentir fortes emocions. Ja sigui perquè és el vinil que un escoltava de petit abans d'anar a l'escola, el joc de

la PlayStation al qual jugava amb la seva germana o el llibre que fa complir un objectiu. "Quan una clienta va trobar un llibre es va posar a plorar de l'emoció. Estava fent una col·lecció i feia anys que li faltava aquell llibre. Havia arribat a pensar que mai l'acabaria", recorda Garcia.

Podòleg

Des de 1957

Horari: de dilluns a divendres de 16.30 a 19.30h

Miguel Ángel Cuesta Alonso

Dos de Maig, 223, 1er 2a
 (edifici Encants Nous)

Telf. 93 245 48 29

DESCOMPTES AMB LA TARGETA ROSA

el valor de la proximitat

100.812

usuaris únics metropolitans
Octubre'21 OJD

166.566

pàgines vistes
Octubre'21 OJD

liniatarxa.cat

grup comunicació21

el diari
metropolità

Nuevafrontera
Marcant diferències

A j u d a a p e r s o n e s e n e x c l u s i ó s o c i a l

ELS NOSTRES CENTRES:

Barcelona Lleida Alicante
Cordoba Málaga Sevilla

Telèfon d'admissions: 93 711 80 99

www.nuevafrontera.org

nuevafrontera.org@gmail.com

L'Ajuntament ha anunciat que en el pròxim Sant Jordi hi haurà una 'superilla' literària, que anirà del passeig de Gràcia a la rambla de Catalunya i de l'avinguda Diagonal a Gran Via, per on només es podrà anar a peu.

Un projecte per intercanviar fotos i experiències al barri

CULTURA ▶ Les experiències acostumen a tenir més valor quan són compartides. I si poden unir-se per materialitzar-se amb forma d'art el que aconsegueixen pot ser màgic: perviure al pas del temps. Això és el que vol fer el taller 'Safareig Bocaorella', organitzat pels artistes Alba Rihe i Adrià Gil – el col·lectiu Venecia Fluor –, i en el qual col·labora un projecte de La Casa Elizalde, Finestres de la Memòria. L'any passat va recuperar més de 1.500 imatges de la Dreta de l'Eixample anteriors al 1990 aportades per uns 140 veïns i entitats.

Tal com explica la seva responsable, Esther Vilà, el taller consisteix a fer el pròxim 16 de febrer una trobada amb veïns perquè expliquin històries o experiències viscudes al barri o sentides per tercers, o bé que estiguin relacionades amb fotografies de Finestres de la Memòria. Després, subratlla, Venecia Fluor, les convertiran en una instal·lació artística que s'exposarà el mes de març. "La idea és fer

Una iniciativa del 2021 de Finestres de la Memòria. Foto: La Casa Elizalde

una cartografia dels veïns del barri", assenyala Vilà.

Una de les persones que participarà en el taller és l'Ana Maria Juanpérez, de 83 anys. En el seu cas, indica Vilà, portarà una foto de quan de petita passejava amb el seu pare pel passeig de Sant Joan mentre la seva mare es quedava fent el dinar a casa. A partir d'aquella imatge, a més, Ju-

anpérez ja va compartir amb Vilà detalls de la seva personalitat. "Explicava que era molt presumida, que li costava triar el vestit que es posaria i que s'arreglava portant flors. Un dia no en tenia cap i va agafar una mica de julivert", recorda Vilà deixant clar que això és només una petita mostra de totes les històries de barri que se sentiran a 'Safareig Bocaorella'.

Satisfacció a Eixample Respira per la reunió amb el Govern

MEDIAMBIENT ▶ La plataforma veïnal Eixample Respira es va reunir el passat 9 de febrer amb la Generalitat per demanar-li mesures contra els alts nivells de contaminació a l'Eixample, a tota la ciutat i a l'àrea metropolitana. El resultat va ser positiu. Així ho expressa una integrant de l'entitat, Lluïsa Cendón, que celebra que a la reunió també hi fos la consellera d'Acció Climàtica, Teresa Jordà. "Ens va dir que hi havia voluntat ferma d'incidir en aquest problema i que s'està treballant en un projecte

lleï de qualitat atmosfèrica", afirma Cendón.

En paral·lel, des d'Eixample Respira també van recordar al Govern que "és obvi" que el problema del districte és el trànsit i que només es podrà arribar a una solució amb un canvi del model mobilitat. "Tot i que sabem que és una solució complexa", diu Cendón sobre una realitat que creu que s'ha d'abordar des de diferents costats. Fomentar el teletreball o instal·lar peatges per accedir a la ciutat, afegeix, en són dos exemples, conclou.

Una manifestació d'Eixample Respira. Foto: Twitter (@ainagallego)

EMERGÈNCIA INDIA

Milers de famílies sense recursos estan patint una segona onada de la COVID-19 encara més letal que la de fa un any.

La teva aportació pot salvar vides
IBAN: ES75 1491 0001 2320 3004 8025

SONRISAS
DE BOMBAY

TRANSFORMANDO FUTUROS

**Tenim cura de
qui tu més estimes
com tu més
t'estimes.**

ELS NOSTRES VALORS

CONFIANÇA

Creiem en els altres.

Volem estar oberts i compartir de manera espontània.

ACTITUD POSITIVA

Valorem cada individu.

Sabem relativitzar, somriure i prendre'n la vida positivament.

MILLORA CONTÍNUA

Procuram constantment avançar, innovar i aprendre de l'experiència.

BENEVOLENCIA

Acompanyem als nostres residents, els escoltem i els donem suport en qualsevol circumstància.

SATISFACCIÓ DELS RESIDENTS

El nostre objectiu sempre serà el benestar dels nostres residents en el dia a dia.

109 llits

Jardins exteriors

Pàrquing

Cuina interna

Perruqueria

Rehabilitació

Sala Snoezelen

10 places de centre de dia

Servel sanitari continuat

Sala d'estar

Carrer Natzarret 16, 08035 Barcelona

93 434 30 95

tsocial@santgenis.emera-group.es
www.emera-group.es

Sense rastre del comerç emblemàtic

» Segons les darreres dades de l'Ajuntament, al barri no queden comerços amb valor patrimonial
 » Fonts veïnals alerten que els pocs establiments antics que hi ha es van convertint en negocis turístics

Alba Losada

SAGRADA FAMÍLIA

Els establiments emblemàtics són aquells que són antics i conserven elements patrimonials que demostren que van néixer en una època llunyana. Segons una llista del 2015 de l'Ajuntament, a Barcelona hi ha 226 establiments emblemàtics catalogats, i per sorprenent que sembli cap es troba a la Sagrada Família.

Aquesta realitat la confirma en Francesc Pla, propietari d'una farmàcia del barri on hi treballa des del 1982, qui assegura que no queden comerços d'aquesta mena a la Sagrada Família. El més antic que coneix és una carnisseria del 1888, situada al carrer València amb el de Sardenya, i alguns negocis que tenen al voltant d'uns setanta anys, com el bar Neutral o la botiga de queviures Cal Sardà. Molts altres comerços

nascuts dècades enrere, però, han anat desapareixent amb els anys. Una lleteria, una sabateria, una fruiteria, una bodega, peixateries o merceries són alguns dels exemples que recorda amb nostàlgia. "Molts s'han substituït per restaurants o negocis orientats al turisme, com botigues de souvenirs o espais on guardar maletes", indica. "El barri està cada cop més pensat per al turista", afegeix.

Per a ell, no es pot parlar de turisme a la Sagrada Família sense insistir que l'allau de turistes que és capaç d'atraure regularment la basílica no es tradueix en un creixement de la riquesa del barri. "Quan venen van per feina: fan la visita concertada al temple i després marxen o, com a molt, dinen a un restaurant de paelles precuinades", afirma.

CAL SARDÀ

La veïna del barri i propietària de Cal Sardà, Marta Izquierdo, confirma les paraules de Pla: no hi

A l'esquerra, una imatge actual de Cal Sardà. A la dreta, una dels 2000, amb estètica dels seixanta. Fotos cedides

ha comerços emblemàtics al barri i d'antics en queden uns pocs. Un d'ells, celebra, és Cal Sardà, fundat el 1930 pel seu besavi, Jaume Sardà. En els seus inicis, mentre Sardà gestionava altres botigues que tenia a la ciutat, la besàvia i l'àvia d'Izquierdo treballaven en la de queviures.

Després, afegeix, va arribar el torn a la seva mare, qui el 2014 va passar-li a ella el relleu.

Encara que l'establiment té gairebé 100 anys de vida, no té aspecte d'estar a prop del centenari. Izquierdo explica que es va fer una primera reforma el 1958 i una segona el 2015, quan ella es

va posar al capdavant del negoci. "Abans de la segona reforma tenia estètica dels anys seixanta. Vam intentar conservar aquella essència mantenint, per exemple, el taulell amb línies de diferents colors", subratlla conscient que té a les seves mans una de les joies de la Sagrada Família.

Vicente Ferrer

ES BUSQUEN

3.000

AMICS INVISIBLES

AQUEST ANY, REGALA

APADRINAMENT

Descubreix-ho a:

www.sebuscanamigosinvisibles.org

900 111 300

VULL COL·LABORAR

**GERMANS
HOMS**
DES DE 1852

LLOGA 3 DIES I PAGA'N NOMÉS 2

**Tarifa caps
de setmana**
Lloga la màquina
un divendres i torna-la
dilluns, pagant només
2 dies.

LLOGA ONLINE
www.homs1852.com

**DIY
D'HOMS**

DO IT YOURSELF, FES HO TU MATEIXI

3x2

CAP DE SETMANA

Francesc Layret, 10 Mataró · 93 754 19 31 · info@homs1852.com · [f](#) [in](#) [t](#) [v](#) [@homs1852](#)

Viure amb un lloguer del 1934

» Al barri encara hi ha gent que viu pagant només 200 euros gràcies als contractes de renda antiga
 » Aquest tipus de contractes són de justícia per als activistes i un problema per a alguns propietaris

Alba Losada
FORT PIENC

La Milagros, de 92 anys, paga 190 euros per viure en un pis del carrer Marina. El contracte de l'habitatge, explica, és de renda antiga, raó per la qual el seu preu no ha pujat des que el va firmar el seu sogre el 1934. "Soc una privilegiada, però quan jo em mori, s'haurà acabat: cap membre de la família podrà heretar el pis", recalca.

L'habitatge que és casa seva des del 1957, té dos balcons des d'on gaudeix del sol i bones vistes, molta llum, un ampli saló, tres dormitoris o l'anomenat "quarto fosc", on hi ha el rebost i la nevera. En el mercat actual, estima Milagros, aquest pis costa més de 1.000 euros. Si ella hagués de pagar aquesta quantitat, reconeix, podria quedar-se a l'immoble, però "viuria justeta".

Segons el sector de la societat on es miri, els contractes de rendes antigues desperten diferents opinions. D'una banda, el portaveu del Sindicat de Llogaters de Catalunya, Enric Aragonès, els veu amb bons ulls. Per una part, indica, perquè tots els lloguers haurien de tornar a ser renovables de manera automàtica. Per l'altra, pels preus de l'actual mercat immobiliari. "Sembla que amb els contractes de renda antiga es pagui molt poc, però la veritat és que és la resta que té preus molt alts perquè han estat pujant descontroladament", insisteix. Per a ell, aquesta realitat és fruit d'haver deixat en mà dels mercats la liberalització dels preus.

Als antípodes d'aquest argumentari, hi ha el gerent de la Cambra de la Propietat Urbana de Barcelona, Óscar Gorgues. Algunes de les conseqüències de tenir habitatges com el de la Milagros a la ciutat, són diverses. "Han deteriorat el parc immo-

A Barcelona encara queden contractes de lloguer de renda antiga. Foto: Arxiu

biliari perquè cobrant aquests lloguers no s'ha pogut invertir a rehabilitar finques antigues", diu Gorgues. Una altra, considera, és que el propietari podria tenir més beneficis i que, a més, perd diners. "El que es paga no és coherent amb el que s'ha de destinar a mantenir el pis o l'edifici", assenyala sobre una re-

alitat que, en principi, es repetirà cada cop amb menys freqüència. Tal com afegeix Gorgues, ja hi ha pocs contractes d'aquesta mena.

Prova d'aquesta mort anunciada és que, segons la Milagros, només queden tres veïns "de sempre" a l'escala de 28 habitatges on viu. "No conec a qua-

si ningú i hi ha gent de molts països diferents. Això sembla l'ONU", bromeja.

"Encara que també he de dir que alguns veïns m'han ajudat a pujar a casa més d'un cop", sosté deixant clar que hi ha coses com la solidaritat que, per molt que passin els anys o arribin noves persones, no canvien.

SCHBELTA CLINIC
 Medicina Estètica & Especialitats Clíniques

ESPECIALITATS CLÍNIQUES

PODOLOGIA • NUTRICIÓ • FISIOTERÀPIA • TRATAMENT FACIALS
 MEDICINA FAMILIAR • INFERMERIA • TRATACMENTS CORPORAL

 Avenida Diagonal 299. Local 1 Bj - Barcelona - CP: 08013

 schbeltaclinic.com

 info@schbeltaclinic.com

 935 41 83 83 - 931 57 68 30

 [schbelta_clinic](https://www.instagram.com/schbelta_clinic)

 [schbelta_clinic](https://www.facebook.com/schbelta_clinic)

Futbol sala | El CFS Eixample visita el CD La Concòrdia

El conjunt de Tati Torres visita la CD La Concòrdia el pròxim dissabte 19 de febrer, en partit corresponent a la 17a jornada del grup 2 de Segona Divisió. El CFS Eixample hi arribarà després de la seva victòria per 5-0 contra el CD Santa Ana, del passat dia 5.

Raül Verano no se separa de la pilota

» El jugador del CB Roser es va enamorar del bàsquet en el seu primer entrenament, amb 7 anys
 » "Si durant l'escalfament he d'anar al lavabo, me l'enduc també!", confessa, divertit, l'hospitalenc

Toni Delgado
FORT PIENC

Raül Verano (L'Hospitalet, 1999) havia perdut una mica l'amor i la passió pel bàsquet. Se sentia "decebut" pel seu primer any de sènior al CB Santfeliuenc, i sovint acabava empipat els entrenaments i els partits. "No hi havia química al grup i perdiem gairebé sempre. Vaig patir moltíssim", recorda l'entrevistat, que va recuperar la il·lusió amb una trucada. Era Juan Hereza i volia fitxar-lo pel CB Roser.

"Ni m'ho vaig pensar. Tenia molt bones referències del club i des del primer dia em van rebre amb els braços oberts, i vaig conèixer persones especials com el Joan Gavaldà o el Sergi Tubert", recorda Verano. "Pel CB Roser sento amor i agraïment. Em van transmetre molta confiança i em vaig tor-

nar a sentir lliure i jo a la pista", completa aquest jugador format al CB L'Hospitalet i el Bàsquet Centre Catòlic LH.

Verano sent devoció pel bàsquet. Se'n va enamorar amb 7 anys en el seu primer entrenament. "Gairebé quan vaig agafar la pilota i la vaig botar ja em va encantar", reconeix. Una estima que amb els anys s'ha multiplicat. A cada escalfament intenta passar el màxim de temps possible en contacte amb la pilota: la toca, la bota, la llença...

AGAFAR SENSACIONS

"Necessito i m'agrada agafar sensacions, sobretot quan juguem fora de casa. És important perquè cada terra de pavelló té les seves peculiaritats", reflexiona. "En parquet, sobretot, hi ha zones on la pilota bota menys. Sempre m'ha obsessionat molt aquest aspecte. Abans m'empipava i hi posava alguna excusa, però mig de broma", amplia.

Raül Verano, jugador del CB Roser. Foto: Joan Gavaldà

L'hospitalenc comparteix l'obsessió amb la pilota amb el seu company Joan Gavaldà. Quan acaba l'escalfament previ al partit, se l'emporten al

vestuari i tornen a sortir amb ella. "Això et farà molta gràcia... Si durant l'escalfament he d'anar al lavabo, me l'enduc també!", confessa, divertit.

La covid i les lesions han minvat molt el grup, que contra la UE Horta només va poder comptar amb 6 jugadors del primer equip i que acumula quatre derrotes seguides. "Ara tornem a estar bé físicament i hem de remuntar la situació. Tots ens ajudem entre tots. Som un equip agressiu, intencions defensiu que recupera pilotes i corre al contraatac", descriu abans del matx de diumenge contra el CB Salou, el conjunt amb millor dinàmica de la Conferència 1 de Lliga EBA: vuit victòries consecutives. Una prova de foc.

Després de cada entrenament amb el CB Roser, Verano se'n va a la feina. Hi ha un dia que ha de fer-ho 15 minuts abans que s'acabi la pràctica. Entra a les 11 de la nit i surt cap a les 7 del matí. "És molt dur... Et diria que ara el bàsquet em permet desconnectar més i millor que mai", tanca, satisfet el jove jugador.

Copa Catalunya de bàsquet

Equip	PG	PF	PC
1. CB Roser	9	807	680
2. CB Grup Barna	11	704	544
3. CB Igualada	10	715	678
4. TGN Bàsquet	7	772	753
5. Draft Gramenet	6	719	696
6. CB La Salle Reus	5	682	710
7. Joventut Les Corts	4	654	668
8. CB Cornellà	1	622	788
9. CB Valls	2	467	625

No et perdis res: tot l'esport a liniaeixample.cat

Lliga EBA

Equip	PG	PF	PC
1. CB Tarragona	13	1175	1046
2. CB Salou	11	1158	1032
3. EM El Olivar	11	1139	1061
4. CB Castelldefels	10	1075	976
5. CB Valls	9	1061	973
6. CB Roser	7	1091	1064
7. FC Martinenc B.	7	1151	1135
8. SESE	7	1000	1044
9. CB Es Castell	6	1071	1144
10. UE Sant Cugat	4	1012	1178
11. UE Horta	3	993	1137
12. UE Barberà	3	945	1081

Classificacions

Equip	PTS	GF	GC
1. CFS Castellón	39	50	18
2. CN Caldes	37	53	25
3. InterSala Zaragoza	33	50	29
4. FSF César Augusta	32	55	36
5. CFS Eixample	30	58	32
6. AE Les Corts-UBAE	28	53	38
7. Penya Esplugues B	26	61	44
8. CD La Concòrdia	24	52	34
9. AECS L'Hospitalet	24	47	48
10. Fútbol E. Zaragoza	23	42	45
11. FS Castelldefels	16	42	45
12. FS Ripollet	13	44	59

2a de futsal

3a catalana de futbol

Equip	PTS	GF	GC
1. Penya Anguera	41	56	21
2. Sant Genís-Penitents	40	58	15
3. CD Arrabal Calaf	38	48	29
4. CE Apa Poble Sec	34	56	24
5. Young T. Badalona	34	39	24
6. FC l'Esquerra	30	28	27
7. Fundació P. CE Júpiter	29	30	23
8. CD Pomar	24	32	32
9. UD Monbau	23	36	30
10. EE Guineueta	22	33	47
11. AE La Salut Pere Gol	21	36	57
12. CD Carmelo	18	28	42

CALVOX & PERICHE

FOTOGRAFIA I RETRATS CICLISTES

CALVOXPERICHE@GMAIL.COM

cada dimecres fem barri

... a més de
700 botigues
dels eixos comercials

líniaeixample

L'únic setmanari de l'Eixample

EXPOSITORS:

- **Encants Nous**
Carrer de València, 548
1 expositor
- **Mercat Sagrada Família**
Carrer de Padilla, 255
3 expositors (Porta 1, 2 i al bar)
- **Mercat de la Concepció**
Carrer d'Aragó, 311
3 expositor
(entrada per Aragó)
(entrada Floristeria)
- **Mercat del Ninot**
Carrer de Mallorca, 133
2 expositors
- **Mercat Sant Antoni**
Carrer Comte d'Urgell, 1
6 expositors
(Porta 1, 2, 3, 4, 5 i 6)
- **Supermercat Condis**
Carrer de Mallorca, 542
1 expositor
- **Mercat Fort Pienc**
Carrer d'Alf Bel, 105
1 expositor
- **Home Homing**
Carrer de Padilla, 243
1 expositor
- **Biblioteca Arús**
Ps. St Joan 26
1 expositor
- **Vital-Ilit**
Galeries d'Encants Nous
Carrer de València, 548
1 expositor
- **ACURA**
Carrer del Bruc, 122
1 expositor
- **Esportiu Rocafort**
Carrer de Floridablanca, 41
1 expositor
- **Seu Districte de l'Eixample**
Carrer d'Aragó, 311
1 expositor
- **Darthy**
Carrer de Floridablanca, 114
1 expositor
- **PSC Barcelona**
Consell de Cent, 416

No t'ho perdís

Foto: Museu Diocesà de Barcelona

Viatge a Orient

El Museu Diocesà de Barcelona acull, des del 13 de gener i fins al 22 de maig, l'exposició 'Viatge a Orient', que ofereix als visitants "les dues cares d'una mateixa moneda", segons els organitzadors. D'una banda, mostra la mirada orientalista de la pintura de casa nostra de finals del segle XIX i principis del XX, amb obres d'artistes com Fortuny o Sorolla. D'altra banda, exhibeix una versió més realista de l'Orient a través de l'obra del monjo expedicionari Bonaventura Ubach, que es va convertir en documentalista quan va decidir fer el seu gran viatge per aquest territori.

Famosos

Carla Simón, Arantxa Echevarría, Belén Funes, Pilar Palomeiro i, ara, Clara Roquet (Malla, 1988). El Goya a la millor direcció novella ha tingut nom de dona per cinquè any consecutiu i, concretament, és el tercer cop en els últims cinc anys que el guanya una dona catalana. Roquet es va endur l'estatueta el passat dia 12 per la seva òpera prima, *Libertad*, que també li va valdre a Nora Navas el premi a millor actriu de repartiment. A *Libertad*, una família passa l'últim estiu de l'àvia, malalta d'Alzheimer, a la segona residència. La Nora, de 14 anys, no troba el seu lloc, fins que arriba la Libertad, la filla de 15 anys de la Rosana, la dona colombiana que cuida l'àvia. "He pogut fer aquesta pel·lícula perquè he gaudit de certs privilegis a la meua vida, privilegis que algú com la Libertad no ha tingut", va dir Roquet en el discurs d'agraïment. "Tant de bo en el futur siguin les *Libertades* d'aquest món les que puguin fer les seves pròpies pel·lícules, des dels seus propis punts de vista, i que el cinema deixi d'estar només en mans dels més privilegiats", va concloure.

La fitxa

QUI ÉS?

C L A R A R O Q U E T

ÉS FAMOSA PER...

Ser directora de cinema

Fins ara era coneguda al món del cine com a guionista

QUÈ HA FET?

Guanyar el Goya a millor direcció novella

L'han premiat per la seva òpera prima, 'Libertad'

A LES XARXES...

Discurs molt aplaudit

Valoren que es mostrés conscient dels seus privilegis

Llibres

Laberint
Burhan Sönmez

Un cantant de blues de 20 anys que ha intentat suïcidar-se torna a casa després d'una breu recuperació a l'hospital. Pateix una amnèsia parcial que no li permet recordar qui és però sí dades i fets històrics, tot i que no pot endreçar-los en el temps. Alliberat del dolor i la història personal que el va empènyer a intentar matar-se, el jove passa el temps passejant per Istanbul.

Teatre

Adeu, Arturo
Jordi Milán

La Cubana torna amb el seu divertit espectacle *Adeu, Arturo*. A partir de la mort als 101 anys d'edat del polifacètic artista internacional Arturo Cirera Mompuu, el públic coneixerà la vida d'aquest escriptor, pintor, escultor, col·leccionista d'art, poeta, compositor musical, dramaturg, actor i director. Al teatre Coliseum de Barcelona.

Música

Tot i res
Pupil·les

Amor, optimisme i alegria són tres ingredients molt presents al nou àlbum de Pupil·les, *Tot i res* (Halley Records). El segon disc d'aquestes dues valencianes homenatja el poeta Joan Vinyoli amb el títol i aplega una desena de cançons que s'allunyen una mica del rap més dur que feien abans, i s'inclinen per melodies i ritmes més festius.

Pelis i sèries

Flee
Jonas Poher Rasmussen

Flee ha fet història als Oscars ja abans de la gala, que se celebrarà el 27 de març: l'han nominat alhora a les categories de pel·lícula documental, pel·lícula d'animació i pel·lícula internacional. Aquest film danès, estrenat amb èxit al Festival de Cinema de Sundance, explica la història d'un refugiad afganès homosexual que va haver de fugir del seu país.

COMERÇ DE PROXIMITAT, UN VEI DE CONFIANÇA!

- T'ofereix el millor producte amb la cara més humana
- Cuida de la comunitat on vius
- Paga impostos i dona vida a la ciutat
- Contribueix a un entorn més sostenible
- Sempre és a prop teu!

*La Mercè,
sempre portant les
últimes tendències en
perruqueria a la gent del
barri.*

CONSELLS PER VIURE MILLOR

ESTILS DE VIDA

Prevenir i combatre la caspa

Foto: Pexels

i BELLESA

Tenir cura dels cabells pot ser més difícil del que sembla: hi ha qui els té amb tendència greixosa, hi ha qui pateix perquè en té massa pocs... i hi ha qui té caspa. Si aquest últim és el teu cas, no estàs sol: prop d'un 50% de la població adulta mundial té el mateix problema, segons la dermatòloga Nayra Merino, membre de l'Acadèmia Espanyola de Dermatologia.

La caspa pot afectar tant les cabelleres amb tendència seca com greixosa, i en cada cas té una causa diferent. El que tenen en comú l'una i l'altra són els factors que afavoreixen la seva aparició, entre els quals hi ha l'ús d'un xampú inadequat per al tipus de cabells, l'estrès i la predisposició genètica. A més, és més freqüent a l'hivern que a l'estiu. Els canvis de temperatura no hi ajuden, així que evita rentar-te el cap amb aigua molt calenta i eixugar-te els cabells amb l'assecador a màxima temperatura.

Pel que fa a la solució un cop ja ha aparegut la caspa, si no en tens molta, hi ha alguns remeis naturals que poden ser útils, com ara aplicar vinagre de poma o bicarbonat al cuir cabellut. Si no marxa, prova amb un xampú anticaspas (evita els de supermercat, ves a la farmàcia) i demana hora amb el dermatòleg.

Les claus.....

FACTORS

Hi ha factors que afavoreixen l'aparició de la caspa, com l'ús d'un xampú inadequat, l'estrès o la predisposició genètica

HIVERN

És més freqüent que la caspa aparegui durant l'hivern que no pas a l'estiu, i els canvis de temperatura tampoc hi ajuden

REMEIS NATURALS

Si en tens poca, hi ha remeis naturals útils contra la caspa, com el vinagre de poma o el bicarbonat

DE FARMÀCIA

Si el problema persisteix, compra un xampú anticaspas: evita els de supermercat i busca productes de farmàcia

Foto: Pexels

ALUMINI - VIDRES
OBRES INTEGRALS

home homing

vidres • miralls
claraboies • alumini

projectes integrals
i execució d'obra

*Si ho pots somiar,
nosaltres ho podem
fer realitat*

cuinescat

Gremi de reformes
d'interiors, cuines
i banys de Catalunya

Padilla, 243 • 08013 Barcelona
Tel. 93 881 77 06 • admin@home-homing.com
www.home-homing.com
• Magatzem: Ptge. Utset, 3

dermitek
by Grupostop

DEPILACIÓ LÀSER I ESTÈTICA AVANÇADA

ESCOLTEM LA TEVA PELL, I TU?

Més de 20 anys cuidant de tu
i de la teva pell perquè s'expressi
de forma natural.

Vine a conèixer els nostres descomptes
i facilitats de finançament
a 24 mesos sense interessos.

Dermitek. Qüestió de pell.

DEPILACIÓ LÀSER D'ALTA EFICÀCIA

- Prova el mètode més definitiu per l'eliminació del pèl.
- Més de 15 packs per combinar diferents zones per fer-les en una sola sessió.

ESTÈTICA AVANÇADA FACIAL I CORPORAL

- Innovació en aparatologia d'última generació.
- Millora l'aspecte de la pell, redueix la flacciditat i elimina el greix localitzat.

Pg. de Gràcia, 125-127 (Junt a Jardinets de Gràcia)
Tel. 933 681 756 · dermitekbarcelona.com

BRUC
àccura
SPORT & WELLNESS

**NOSALTRES POSEM ON,
TU AMB QUI.**

VINE AMB UN AMIC
TOTS DOS
GAUDIREU DEL
50%
A LA VOSTRA
QUOTA*

Bruc, 122 Barcelona
T 93 208 22 00
info.bruc@accura.es
www.clubsaccura.es

*Consulta condicions al club